

Zitting 2000-2001

15 maart 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aanbevelingen aan de VDAB bij de implementatie van het nieuwe bilaterale belastingverdrag tussen België en Nederland

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Vesoc-akkoord rond de aanmoedigingspremies

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitvoering van het decreet van 7 juli 1998 betreffende Toerisme Vlaanderen

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 15 maart 2001

**WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw
Trees Merckx-Van Goeij**

– *De interpellatie wordt gehouden om 15.14 uur.*

**Interpellatie van de heer Jan Laurys tot de heer
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgele-
genheid en Toerisme, over de aanbevelingen aan de
VDAB bij de implementatie van het nieuwe bilate-
rale belastingverdrag tussen België en Nederland**

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de aanbevelingen aan de VDAB bij de implementatie van het nieuwe bilaterale belastingverdrag tussen België en Nederland.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vanaf 2003 zou een nieuw bilateraal belastingverdrag tussen België en Nederland van toepassing zijn. Dit verdrag zou het 'werklandbeginsel' invoeren. Dit betekent dat het fiscale regime en het systeem van sociale zekerheid van het land waar het werk wordt uitgevoerd, bepalend zou zijn. Daar kwam heel wat reactie op, vooral vanuit werkgeverskringen. Men vreest dat hierdoor de grensarbeid van Nederlanders in België zal worden afgeremd, en dat meer Belgen worden aangezeten om naar Nederland te gaan werken. Daardoor zou de schaarste op de arbeidsmarkt in België nog toenemen. Men vreest vooral een tekort in de Antwerpse en Gentse bedrijven. Vooral de werkgeverskringen uit die omgeving hebben het probleem gesignaleerd.

De vakbonden, meer specifiek de Nederlandse, relativeren evenwel het probleem. Het gaat in totaal om 22.500 grensarbeiders. Bovendien wordt in Nederland een compensatie betaald, waardoor het voor Nederlanders niet veel verschil uitmaakt of ze

nu in België werken of in Nederland wonen en werken.

De minister zou een brief aan eerste minister Verhofstadt hebben gericht om op de krapte op de arbeidsmarkt in de regio's Antwerpen en Gent te wijzen, en hem gevraagd hebben dit voor ogen te houden bij de implementatie van dat verdrag. De minister zou eveneens een schrijven hebben gericht aan de heer Bostyn, administrateur-generaal van de VDAB, met de vraag de lokale cliëntencentra, zoals de regionale kantoren worden genoemd, opdracht te geven om in overleg met de STC's de ontwikkelingen van België naar Nederland en andersom op te volgen en te monitoren.

Vanuit werknemerszijde is men daarvan geschrokken omdat men vreesde dat de maatregelen het moeilijker zouden maken om van België naar Nederland te gaan werken. Het gaat tenslotte om materiële voordelen die men aldus kan mislopen.

Welke bedoeling hebt u met uw schrijven aan de eerste minister en aan de heer Bostyn ? Wilt u de beweging van België naar Nederland afremmen via fiscale of sociale zekerheidsmaatregelen ? Welke maatregelen suggereert u aan de premier ? Er is reeds lang sprake van het oprichten van een bilaterale commissie om de effecten van fiscale en parafiscale maatregelen in Nederland en België op de grensarbeid te onderzoeken. Er werd door de heer Brouns in het federale parlement reeds een vraag over gesteld. Wat vindt u van de oprichting van zo'n bilaterale commissie ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat de heer Laurys zeer goed is geïnformeerd. Hij heeft als voormalig beroepsvergaderaar een goede kennis van mijn briefwisseling met de federale regering en de VDAB. Dit doet vragen rijzen inzake de transparantie van de VDAB. Ik juich

Landuyt

dit toe, want ik pleit voor een open beleid. Ik vermoed dat hij inzage krijgt van al mijn briefwisseling met de VDAB. Het zou een parlementaire leuze kunnen worden : ervoor zorgen de briefwisseling tussen een VOI en de bevoegde voogdijminister te kennen.

Zijn bezorgdheid kan ik echter delen. Het werklandbeginsel levert soms problemen op. Het vrijwaren van de eigen arbeidsmarkt was het uitgangspunt, maar bijvoorbeeld het VEV zou inzake het immigratiebeleid ten overstaan van Indische werknemers, met de toepassing van het werklandbeginsel, niet meer pleiten voor immigratie van deze werknemers omdat met Indië ook een verdrag bestaat. In het kader van een nieuw immigratiebeleid genieten de Vlaamse bedrijven van een enorm fiscaal voordeel indien de tewerkstelling van deze buitenlandse werknemers tot een bepaalde periode beperkt blijft. Dit detail vergeet het VEV steeds te vermelden in zijn pleidooi voor immigratie.

Wat de tewerkstelling in Nederland betreft, heb ik de verantwoordelijkheid op mij genomen om de bevoegde federale collega te wijzen op dit werklandbeginsel omwille van het verschil in fiscaal regime, ondanks de onmiddellijke nabijheid van het land. De huidige onderhandelingen situeren zich op dit ogenblik enkel op het ambtelijk niveau. Later zouden dit politieke onderhandelingen moeten worden.

Dit was voor mij de aanleiding om zowel aan de VDAB als aan de STC's te vragen mij concrete informatie te bezorgen over de wisselwerking tussen de Vlaamse en de Nederlandse arbeidsmarkt. De eindconclusie van mijn antwoord bestaat erin dat ik de bezorgdheid van de heer Laurys deel.

De heer Jan Laurys : Ik wil niet de indruk geven dat men aan werknemerszijde geen maatregelen wil die grensarbeid reguleren. Men vreest alleen maatregelen die mensen die nu nog in Nederland gaan werken, fiscaal of op het vlak van de sociale zekerheid zouden benadelen. Op die manier worden zij ook ontmoedigd. Men begrijpt wel de bekommernis om de arbeidsmarkt, de bezorgdheid van het VEV en de stichting Grensarbeid. Het probleem is vanuit verschillende hoekesignaleerd, niet alleen vanuit de werknemers. Men vreest maatregelen die ontmoedigend werken door financiële benadeling. Dit wil men precies voorkomen.

Minister Renaat Landuyt : De huidige coalitie wil zeker niet iemands rechten afnemen, maar wel toekomstige vallen vermijden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Vesoc-akkoord rond de aanmoedigingspremies

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Vesoc-akkoord rond de aanmoedigingspremies.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, er is een akkoord afgesloten en heel het systeem van de aanmoedigingspremies is hervormd, waardoor men nu een menu heeft met vijf pijlers, waaronder een opleidingspremie voor een voltijdse loopbaanonderbreking van maximum van 7500 frank. Nu wordt gevraagd dat de verschillende sectoren in hun onderhandelingen over de nieuwe CAO een keuze maken uit dat menu en op basis daarvan schatten hoeveel en welke mensen in aanmerking komen. Ik heb problemen met die procedure.

Ik weet dat er ondertussen binnen het Vesoc een werkwijze is afgesproken in verband met de bevraging en de keuzemogelijkheden. De brieven hieromtrent zouden reeds zijn verstuurd. Heel het pakket zal binnen het huidige budget begroot moeten worden. Dat budget bedraagt 1,2 miljard frank en zal niet worden verhoogd. Dat betekent dat we op 1 juni 2001 de sectoren en de CAO's van de bedrijven zullen evalueren en dat we dan aan de hand van die CAO's en van de vraag het bedrag van de premies kunnen berekenen.

Dat lijkt mij een vrij eigenaardige werkwijze. Ik denk dat het voor de sectoren en voor de bedrijven moeilijk is om na te gaan hoeveel mensen een aanvraag zullen indienen voor loopbaanonderbreking of voor zorgkrediet. Men kan dat moeilijk vooraf bepalen. Bovendien is het voor de individuele werknemer vrij moeilijk om een keuze te maken, omdat hij niet weet welke premie hij zal krijgen. De premie bedraagt maximum 7.500 frank, maar indien de maatregel veel succes heeft, kan het zijn dat de premie slechts 3.000 of 4.000 frank bedraagt, waardoor de werknemer op financieel vlak bedrogen uitkomt.

Laurys

Hoe ziet de minister dit systeem in de praktijk werken ? Ik zie noch de bedrijven, noch de sectoren, noch de individuele werknemer op basis van wat nu is afgesproken, afspraken maken.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat de huidige werkwijze van het Vlaams interprofessioneel akkoord zeer origineel en nieuw is. We wachten in spanning op de effecten ervan. Het verschil met de andere regio's van ons land is dat Vlaanderen bereid is een inspanning te doen en een context creëert waardoor wij nog een stap verder kunnen gaan in goede dingen doen voor de mensen.

Wat is het verschil met het verleden ? In het verleden was het relatief eenvoudig. Men had een budget dat men toekende aan de sociale partners en met dat budget kon men in samenspraak met elkaar een werkgelegenheidsbeleid voeren. Wat doen we nu ? Nu geven we aan de sociale partners inspraak in en over het normale budget inzake werkgelegenheid. Dat is een enorme hand die wordt uitgestoken. De minister van Werkgelegenheid en de regering beslissen niet alleen over het budget. We laten immers toe dat de sociale partners mee discussiëren over het budget dat uitgetrokken is voor bijvoorbeeld aanmoedigingspremies. Zij krijgen daar dus inspraak in.

Het was het eenvoudigst geweest indien de Vlaamse overheid had gezegd : 'We heroriënteren ons aanmoedigingspremiebudget in deze richting.' Daar hebben we echter niet voor gekozen. We kiezen de omweg van het sociaal overleg. We hebben maximumbedragen meegedeeld voor de verschillende mogelijkheden, zoals zorgkrediet, landingsbanen en vierdagenwerkweek.

Wij beseffen maar al te goed dat dit voor de onderhandelaars niet zo eenvoudig is en dat ze nu niet tegen de achterban kunnen zeggen : 'We hebben een akkoord bereikt met voordelen X en Y en dit is het budget.' Zij kunnen nu enkel zeggen dat ze een akkoord hebben, met de bijkomende mogelijkheid dat hun sector opteert voor meer zorgkrediet dan leerkrediet of omgekeerd, en dat ze nog niet weten welk bedrag ze samen met de interprofessionele sociale partners en de regering zullen vastleggen. Ik beseef maar al te goed dat zoiets nieuw is en dat het voor de klassieke wijze van onderhandelen en vooral voor de omgang met de basis enige aanpassing vergt. Dit systeem was voor ons echter de

enige manier om met een maximum aan inspraak van de sociale partners een stap verder te zetten dan de federale overheid.

Het kan best zijn dat wij op het einde moeten vaststellen dat het niet de meest perfecte werkwijze is, maar de moeilijkheden van deze werkwijze hebben te maken met het feit dat wij een zo groot mogelijke inspraak verlenen. Het gaat om een unieke manier van werken die onze begroting onder druk kan zetten. Die druk zal echter in het voordeel van de mensen zijn. Ik ervaar die druk dus als aangenaam.

Tijdens het overleg is er veel gediscussieerd. Eind april krijgen we een stand van zaken van de toestand in de verschillende sectoren. Dan weten we welke sector zich op welke mogelijkheden concentreert en dan zullen we proberen een bepaalde budgetlijn te bepalen, om vervolgens met de regering concrete bedragen vast te leggen.

Het is mogelijk dat de sectoren op dit alles niet inspelen. Dan komt er een andere discussie, namelijk of we dan toch in een interprofessionele minimumsituatie moeten voorzien. Er zijn mensen in de regering en onder de sociale partners die in dat verband vragende partij zijn.

We maken het ons moeilijk in onze goedheid. Wallonië zegt gewoon dat het zoiets niet doet, omdat het zoiets niet kan. Vlaanderen wil verder gaan en invloed hebben op de loopbaanplanning van de mensen, maar met een maximum aan vrijheid. Wat een beetje atypisch is voor deze paars-groene regering, is dat we dit alles eigenlijk aan het sociaal overleg koppelen. De sociale partners hebben dus de sleutel in handen om het succes van de operatie te bepalen.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik geloof best dat u het uzelf moeilijk maakt en dat dit uit goedheid is, maar het gaat hoe dan ook niet om een bevoegdheidsdelegatie, omdat de Vlaamse regering een duidelijke limiet van 1,2 miljard frank heeft vooropgesteld. Het gaat om de herverdeling van een budget dat er vroeger ook reeds was. Als ik het me goed herinner, heeft men ooit eens een enquête over die aanmoedigingspremie gehouden om na te gaan in hoeverre die premie mensen aanzet tot het nemen van een beslissing. Men stelde vast dat die premie de mensen niet zo erg aanzette als men had verwacht. Vervolgens heeft men de premie trachten om te vormen tot een soort opleidingscheque.

Minister Renaat Landuyt : De recente cijfers zetten de huidige begroting wel degelijk onder druk. Het succes van het klassieke systeem, dat nu nog geldt, neemt toe. Ik denk dus dat het begrotingsbudget maximaal zal worden ingevuld.

Uw informatie klopt, maar recente onderzoeken maken melding van een stijging.

De heer Jan Laurys : U zegt dat u zo optimaal mogelijk op de federale maatregelen wil inspelen, maar ik zie absoluut niet in hoe de sectoren op dit ogenblik concrete afspraken over deze zaken kunnen maken. De individuele werknemer heeft geen enkele zekerheid. Hoe kan een onderneming of een bepaalde sector – laat staan de regering – weten dat er 2.000 à 3.000 mensen zorgkrediet zullen aanvragen ? Ik zie niet in hoe de regering daar op 1 juni een raming van kan maken.

Minister Renaat Landuyt : Men kan dit ook beschouwen als een kans : de creatiefste onderhandelaars zullen er het meest uit kunnen halen. Het is bijna een blind extra waarin wordt voorzien, een toetje na de maaltijd – maar het dessert is soms bepalend voor de hele maaltijd.

De heer Jan Laurys : Die 1,2 miljard frank is dus een minimum, dat sowieso moet worden besteed ?

Minister Renaat Landuyt : Het is een budgettaire ruimte die we voor deze operatie hebben vrijgehouden. De onderhandelingen hebben echter veel meer om het lijf. Ze zijn een engagement voor het omvormen van expansiesteun naar opleidingssteun. Het interprofessioneel overleg op Vlaams niveau kan dus verregaande gevolgen hebben. Het is een kans voor de sociale partners om mee te gaan met die nieuwe benadering. Als geen enkele sector meedoet met het nieuwe systeem, omdat men het te moeilijk vindt en onhanteerbaar, dan geeft dat een argument aan degenen die niets zien in het overleg met de sociale partners en de voorkeur geven aan een algemene maatregel. Als we het onszelf gemakkelijk hadden willen maken, dan hadden we zo'n algemene maatregel genomen. Het plan dat nu voorligt is gemaakt om een zo groot mogelijke inspraak te geven aan de sociale partners.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, misschien hebt u het uzelf gemakkelijk gemaakt en de sociale partners heel moeilijk.

Minister Renaat Landuyt : Het zou veel eenvoudiger zijn geweest om een algemene maatregel te nemen. Nu laten we toe dat de sociale partners bijzondere accenten leggen voor hun eigen sectoren.

De Vlaamse regering heeft ook toegezegd om eventuele bijkomende afspraken tussen de sociale partners algemeen bindend te verklaren. Dat is pas een doorbraak inzake het sociaal overleg ! Op die manier zetten we de deur open voor een progressief Vlaanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De heer Jacky Maes treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitvoering van het decreet van 7 juli 1998 betreffende Toerisme Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Merckx tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitvoering van het decreet van 7 juli 1998 betreffende Toerisme Vlaanderen.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de minister, u liet zich meermaals zeer kritisch uit over het decreet van 7 juli 1998 betreffende de VOI Toerisme Vlaanderen en over de Vlaamse Raad voor Toerisme. U kondigde daarbij telkens aan dat u het decreet zo snel mogelijk zou wijzigen. Dat meldde u ook in uw beleidsbrief.

Ondertussen is bijna een jaar verstreken. Het Vlaams Parlement en het personeel wachten nog steeds op uw eerste voorstellen terzake. De onzekerheid over de toekomst van de instelling in kwestie wordt moeilijk houdbaar. Wij zijn van mening dat het eerste doel van de geplande hervorming de regularisering van de statuten van de personeelsleden moet zijn, en de uitbreiding en reorganisatie van het personeelskader. Van de 162 huidige personeelsleden werken er slechts 60 in statutair dienstverband.

Mijnheer de minister, wordt een deel van de opdrachten die Toerisme Vlaanderen momenteel invult, toebedeeld aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, is daarvoor al voorzien in bijkomend personeel voor de administratie Economie ? Wanneer wordt het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1999 werkelijk uitgevoerd ?

Merckx-Van Goey

Wanneer zullen de personeelsstatuten worden ge-regulariseerd ?

Indien het ministerie niet wordt bedacht met taken van Toerisme Vlaanderen, hoe denkt u dan de onzekerheid van het personeel weg te nemen ? Wanneer zult u het decreet van 1998 hervormen ? Zal dat nog gebeuren voor de algemene hervorming van de Vlaamse overheidsadministratie ?

Wat is de plaats van Toerisme Vlaanderen in het licht van de algemene hervorming van de administratie ? Wordt deze organisatie geïntegreerd in het ministerie, of wordt ze een intern of extern verzelfstandigd agentschap ?

De voorzitter : In het verleden hebben we al veel werk verricht in verband met dit onderwerp, maar we zijn er niet in geslaagd om tot een goed eindresultaat te komen. Toerisme Vlaanderen werkt slecht op basis van het oude decreet, maar er is nog geen nieuw deugdelijk decreet. Ik ben benieuwd naar het vervolg van deze soap.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Merckx is minder goed geïnformeerd over Toerisme Vlaanderen dan de heer Laurys over de interne keuken van de VDAB.

Er is momenteel een personeelsuitbreiding aan de gang bij Toerisme Vlaanderen. Er zijn enkele aanwervingen gebeurd : we hebben mensen uit de top van de VDAB in dienst genomen voor het personeels- en ICT-beleid. Net als de Raad voor Toerisme en de raad van bestuur ben ik er geen voorstander van om het decreet zonder meer uit te voeren. De scheiding tussen Toerisme Vlaanderen en de administratie was onlogisch en louter een product van het verleden. Het leek een goede oplossing om het Vlaams Parlement het decreet te laten aanpassen. Dat is er echter niet van gekomen. Ondertussen is er de uitvoering van het plan 'beter bestuurlijk beleid' van de Vlaamse overheid, wat dus betekent dat er een volledig andere herschikking komt op het vlak van de toeristische diensten.

Wat zal er in de toekomst gebeuren met de VOI Toerisme Vlaanderen ? In de huidige wettekst, die ik dus niet uitvoer, staat een eigenaardig onderscheid tussen bepaalde taken voor de administratie en bepaalde taken voor Toerisme Vlaanderen. Er zal in de toekomst een onderscheid worden gemaakt tussen beleidsvoorbereidend werk en het

louter operationele werk. Het louter operationele werk zal wellicht worden toevertrouwd aan een EVA, terwijl het beleidsvoorbereidende werk een taak van de administratie zal worden. Die administratie zal dan worden ondergebracht in de administratie Werkgelegenheid, Economie en Toerisme. Duidelijker kan niet.

Het zou dus getuigen van onbehoorlijk bestuur indien dit decreet, dat haaks op de toekomst staat, zou worden uitgevoerd. Het zou wellicht ook getuigen van onbehoorlijk bestuur indien dit decreet nu even bijgestuurd zou worden, in afwachting van de hervormingen op het niveau van de regering die in volle snelheid op ons afkomen.

Ondertussen proberen we met een beperkt aantal mensen een zo goed mogelijk beleid uit te voeren. Ik heb echter geen kennis van problemen of ongenoegen bij dat personeel.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de minister, u hebt eerst gezegd dat er in feite een personeelsuitbreiding heeft plaatsgevonden. Gaat het daarbij om statutairen of contractuelen ? Voor welke diensten werden zij precies ingezet ? Gaat het om diensten overeenkomstig het goedgekeurde decreet van juli 1998 ? Gaat het om specifieke taken die conform dat decreet nog bij de VOI behoren of zijn daar ook taken bij die, nog steeds conform dat decreet, aan de administratie overgeheveld dienden te worden ?

We weten al anderhalf jaar dat u geen voorstander bent van de loutere uitvoering van het decreet.

Minister Renaat Landuyt : Stel u voor dat ik het zou beginnen uitvoeren. Dat zou pas inconsequent zijn.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : U werpt op dat er geen interne logica in zit. Wat is dan uw logica of die van de meerderheid met betrekking tot het beleid op het vlak van toerisme in Vlaanderen ? Kan uw persoonlijke logica wel rekenen op de steun van de meerderheid ? Het feit dat er nog geen voorstel van decreet gekomen is toont duidelijk aan dat de parlementaire meerderheid daar nog steeds over verdeeld is.

U zegt ook dat u een en ander zult kaderen in de globale hervorming van de Vlaamse administratie waarbij het louter operationele aan de EVA en het beleidsvoorbereidende aan de administratie wordt toevertrouwd. Ik wens toch tegen te spreken dat

Merckx-Van Goey

dit helemaal haaks zou staan op het decreet van 1998. Het verwondert mij dat men daar nu plotse-ling toch een mogelijkheid ziet om een belangrijke beleidsvoorbereidende pijler binnen de Vlaamse administratie in te stellen.

Het risico van de aansluiting bij de globale hervorming van de Vlaamse administratie is dat we helemaal geen zicht hebben op de timing. De hervorming van 1998, was reeds het einde van een lange hervormingspoging.

Nu iedereen zegt dat toerisme een belangrijke groeipool is en heel wat tewerkstelling genereert, mogen we toch enige kordaatheid verwachten. U hebt het woord 'aansluitend' gebruikt. Wat bedoelt u daar precies mee ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Wat de principes van de huidige regering betreft, herhaal ik nogmaals dat een onderscheid wordt gemaakt tussen het beleidsvoorbereidende en het operationele of uitvoerende. Daarom wordt er een onderscheid in drie trappen gemaakt tussen de administratie, de beleidscel en de EVA's. Op het toerisme toegepast betekent dit dat in de toekomst een onderscheid wordt gemaakt tussen het beleidsvoorbereidend werk voor de administratie en het operationele werk voor de EVA Toerisme Vlaanderen. Dat is de logica waaromtrent binnen de Vlaamse regering geen enkele discussie bestaat. Iedereen zou het van mijnentwege zelfs als een provocatie beschouwen indien ik het decreet zou uitvoeren, vermits dat decreet die logica niet volgt.

Ik volg nu de logica van een autonome Vlaamse instelling. Dit betekent dat de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, met zijn gedelegeerd bestuurder, verantwoordelijk is voor het personeelsbeleid van die instelling. Het is dus niet de minister die daarvoor verantwoordelijk is. Wat ik wel kan zeggen, is dat er op mijn aandringen bij Toerisme Vlaanderen een personeelsdirecteur werd aangesteld die moet zorgen voor een planning met betrekking tot de aanwerving van personeel en die er moet op toezien dat gewerkt wordt volgens het objectieve aanwervingssysteem onder Selor. Verder reikt mijn bevoegdheid niet.

Het zou in dit verband interessant zijn indien deze commissie eens kennis kon maken met de nieuwe

voorzitter van die raad van bestuur, de heer Piet Jaspaert, om het personeelsbeleid van Toerisme Vlaanderen te bespreken. Het komt mij in ieder geval niet toe mij al te veel te moeien met de interne keuken van een VOI.

Ik heb wel voor rust gezorgd. Alleen al het signaal dat wij dit decreet, waarin een reeks persoonlijke afrekeningen verborgen zitten, in het vooruitzicht van de hervorming van de Vlaamse administratie niet uitvoeren, was voor de hele personeelsgroep rustgevend.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Het is een goed idee om hier in de commissie eerst een gedachtewisseling over te houden. Dan wordt er voor de nieuwe voorzitter ook een verslag van gemaakt. Ik wil graag met hem een gesprek over het personeelsbeleid voeren. Ik heb nog geen antwoord gekregen over de personeelsuitbreiding. Ik neem aan dat de aanstelling van een personeelsdirecteur zowel past in het kader van de VOI van voor 1998 als in de huidige VOI. Het is niet tegenstrijdig.

Mijnheer de minister, het decreet van 1998 laat u perfect toe, conform de globale hervorming van de Vlaamse administratie, om personen die beleidsvoorbereidend werk zullen doen, te laten werken binnen de administratie en dit soort werk daar op te bouwen. Dit is niet strijdig met het decreet, maar conform het decreet en de Vlaamse administratie. De achterstand inzake beleidsvoorbereidend werk op het vlak van het toerisme, in vergelijking met andere administraties, zou intussen kunnen zijn ingelopen. Ik begrijp niet waarom niet sneller vooruitgang wordt geboekt. Het decreet van 1998 is verzoenbaar met wat de Vlaamse regering globaal wenst.

Het is niet de taak van de VOI zelf om te zorgen voor het kader van de regularisering van contractuelen. Dit is iets wat de minister ook kan doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.56 uur.*
